

بیانات در دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی - 5 اردیبهشت/ 1396

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ (1)

والحمد لله رب العالمین و الصّلاة و السّلام علی سیدنا و نبینا ابی القاسم المصطفی محمد و علی آله الطّیّبین الطّاهرین المعصومین و صحبه المنتجبین.

عید سعید مبعث را به همه‌ی شما برادران و خواهران عزیزی که در اینجا تشریف دارید، به میهمانانمان -سفرای کشورهای اسلامی- و به همه‌ی ملت بزرگ ایران تبریک عرض میکنم.

اهمّیت عید مبعث در این است که در این بعثتی که اتفاق افتاد، رابطه‌ی جدید بین خدا و خلق، برنامه‌ی جدید تحوّل جوامع بشری و انسانها که در این بعثت وجود داشت، زنده است. این بعثت، این برنامه، این تحوّل، در همه‌ی ادوار، در همه‌ی احوال، در همه‌ی نقاط جغرافیایی عالم، بالقوه توانایی این را دارد که زندگی انسانها را همچنان که در آن دوره دگرگون کرد به سمت نیکی و فلاح و سعادت، امروز هم دگرگون کند؛ اهمّیت بعثت در این است.

امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) میفرماید: آن وقتی که پیغمبر مبعوث شد و خدای متعال نبی اکرم را مبعوث به رسالت کرد، دنیا تاریک بود؛ وَ الدُّنْیَا کَاسِقَةٌ الثُّورِ ظَاهِرَةٌ الغُرُورِ؛ (۲) جهان بشریت در تاریکی بود، مشحون و سرشار از غرور بود. غرور یعنی فریب نفس؛ انسان خودش را در یک وضعی تصوّر کند و توهم کند، و در واقع این جور نباشد؛ دنیا در یک چنین وضعی بود. قرآن هم فلسفه‌ی وحی الهی را این قرار میدهد: لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ؛ (۳) بشریت را از ظلمات خارج کند، وارد نور کند.

خب، ظلمات آن دوره تا حدود زیادی در تاریخ منعکس است؛ چه در خود محیط جزیره‌العرب و مکه و آن حول و حوش که خرافه بود، جهل بود، بی‌رحمی بود، خشونت بود، بی‌عدالتی بود، زورگویی بود، زندگی پست بود، گرسنگی بود؛ و چه در دنیای متمدن آن روز. شما [اگر] نگاه کنید به دو نقطه‌ی اساسی تمدن بزرگ آن روز، یعنی ایران آن روز و روم، این تاریکی و ظلمت را در آنجا هم مشاهده میکنید. در این دو امپراتوری هم خرافات بود، ظلمات بود، تبعیض بود، بی‌عدالتی بود، بی‌رحمی نسبت به ضعفا بود. در ایران پادشاهی که به نام عدالت معروف است -همین انوشیروانی که معروف به عادل است- در یک روز چندین هزار انسان را به قتل رساند به عنوان اینکه اینها مثلاً مزدکی هستند، دین دیگری دارند؛ چند هزار نفر را در یک روز از بین برد؛ این یک نمونه است. در امپراتوری روم، پادشاه -این نرون معروف- مادرش را کشت، همسرش را کشت، شهر را آتش زد. این جوری بودند: وَ الدُّنْیَا کَاسِقَةٌ الثُّورِ ظَاهِرَةٌ الغُرُورِ. [پس اینها] مخصوص جزیره‌العرب نبود؛ همه‌ی دنیا این جوری بود. در یک چنین شرایطی خورشید اسلام طلوع کرد.

خب، دعوت اسلام، دعوت به نور است؛ یعنی دعوت به علم است، دعوت به انصاف است، دعوت به محبت است، دعوت به وحدت است، دعوت به عدالت است؛ در زندگی جوامع بشری اینها همه نورانیت است، اینها همه نور است. مهم این است که این دعوت در زبان و بر روی کاغذ نماند؛ امروز هم [اگر] شما به اسناد سازمان ملل یا حتی اسناد بعضی از کشورهای مستکبر نگاه کنید از این حرفهای خوب در آن هست. شما اعلامیه‌ی حقوق بشر را و بقیه‌ی چیزها را نگاه کنید همین حرفهای خوب در آن هست، اما اثری از آن در عالم واقع وجود ندارد.

اهمیت اسلام این است که آنچه را پیغمبر روز اول بیان کرد، آنچه را آیات قرآن در آن سیزده سال مبارزه‌ی دشوار مکه پی‌درپی به مردم تعلیم داد، اینها را بعد در مرحله‌ی عمل، پیاده کرد، اینها را نشان داد، اینها را عمل کرد. پیغمبر آن عدالت را، آن محبت را، آن انصاف را، آن ایستادگی در مقابل ظلم را، ایستادگی در مقابل کفر را در عمل نشان داد. کشاندن مردم به وادی علم، به وادی معرفت؛ این قاعده و زیرسازی و زیرساختی که پیغمبر در ظرف ده سال حکومت در مدینه درست کرد، همان بود که بعد از گذشت یک قرن، دو قرن به بزرگ‌ترین تمدن بشری تبدیل شد. بله، ابعاد مختلف آن مراعات نشد - [مثلاً] عدالت، باز هم مراعات نشد - اما علم و بهره‌مندی از معرفت و استعدادها و رشد ظرفیتهای بشری که در اول تشکیل حکومت اسلامی شروع شده بود، آن چنان پیشرفت داشت که بعد از مدت کوتاهی - یکی دو قرن - به بزرگ‌ترین تمدن بشری تبدیل شد که همه‌ی دنیا از آن سود بردند و بهره بردند. بعثت این است.

ما امروز به بعثت احتیاج داریم. اول، معرفی بعثت است؛ در درجه‌ی اول افکار عمومی دنیا باید بشناسند مفهوم و معنای بعثت اسلام را؛ این نقطه‌ی بسیار مهمی است. بعد از تشکیل جمهوری اسلامی که یک رشحه‌ای (۴) از رشحات حکومت نبوی در این نظام ما بحمدالله به وجود آمد و خود آن منشأ یک تحول عظیم و یک حرکت عظیمی شد که بحمدالله ادامه دارد و ادامه خواهد داشت، دشمنان جهانی بشر - نمیشود گفت دشمنان اسلام - دشمنان جوامع بشری به فکر افتادند که با آن چیزی که مایه‌ی این حرکت است و در بخش مهمی از دنیا زمینه دارد، مبارزه کنند؛ آن چه بود؟ آن اسلام است. امروز با اسلام مبارزه میکنند؛ چرا؟ چون اسلام مایه‌ی رشد جوامع است، مایه‌ی حرکت انسانها است، مایه‌ی بروز استعدادها است و مایه‌ی پدید آمدن یک تمدن معنوی و مادی مشترک و توأمان است؛ چون اسلام میتواند جلوی تعدیات تمدن مادی ظالم امروز را بگیرد؛ لذا با اسلام مبارزه میکنند؛ انواع و اقسام مبارزه. تشکیل گروه‌های تروریست به نام اسلام هم یکی از توطئه‌ها است؛ این توطئه است، همچنان که کشورهای اسلامی را دچار جنگ و جدل و اختلاف کردن هم یکی از این دشمنی‌ها است. امروز سررشته‌ی این دشمنی‌ها به دست آمریکا و صهیونیسم است. حکومت صهیونیستی خبیث و غاصب در فلسطین و پشت سرش حکومت ظالم و مستکبر آمریکا دارند با اسلام مبارزه میکنند. بله، امروز با جمهوری اسلامی بیش از جاهای دیگر در حال مبارزه‌اند. این از این جهت و به خاطر این است که اسلام در نظام جمهوری اسلامی بارزتر است، تحققش بیشتر است، و زمینه‌ی عمل و اجرا و اقدام آن در اینجا بیشتر است. مخالفند به خاطر اینکه اسلام جلوی مطامع اینها را میگیرد، جلوی استکبار را میگیرد؛ [پس در واقع] با اسلام مخالفند.

این را باید ما مسلمانها در درجه‌ی اول بفهمیم که یک وظیفه در قبال غیر مسلمانها است که باید اسلام را معرفی کنیم، یک وظیفه [هم] درون خود ما است؛ باید خودمان بفهمیم که دشمنی با اسلام از سوی نظامهای مستکبر عالم و قدرتهای زورگوی عالم به خاطر چیست؟ این را باید بفهمیم. امروز دولتهای اسلامی باید توجه کنند که علت اینکه آمریکا با این دولت اسلامی همراهی میکند، با آن یکی دشمنی میکند، به خاطر این است که میخواهند اینها با همدیگر همدست نشوند، اینها با همدیگر متحد نشوند، اینها منافع مشترک خودشان را تشخیص ندهند؛ برای این است. متأسفانه آمریکا در این سیاست اختلاف‌افکنی در منطقه‌ی ما موفق بوده است؛ این مایه‌ی تأسف است! دستشان در جیب بعضی از دولتها برای غارت سرمایه‌های آنها [است]، و برای اینکه این کار آسان بشود، دشمن‌تراشی [میکند]؛ یا جمهوری اسلامی را، یا ایران را، یا تشیع را به عنوان یک دشمن معرفی میکنند تا بتوانند آنها را غارت کنند. اینها سیاستهای رایج امروز قدرتهایی است که در رأس آنها آمریکا است؛ این را باید همه بفهمیم، این را باید همه احساس کنیم، باید در مقابل این بایستیم. ایستادن در مقابل این، ایجاد اتحاد و ایجاد وحدت است

بین کشورهای اسلامی.

امروز منطقه‌ی ما متأسفانه دچار مشکلات بزرگی است. یمن، بحرین، سوریه، عراق، هرکدام به نحوی دچار مشکل هستند. وقتی که عامل اساسی در این مشکلات را جستجو میکنیم، می‌بینیم استکبار است. سرویس‌های جاسوسی و امنیتی آمریکا و صهیونیسم‌اند که دارند این کارها را راه می‌اندازند و دنبال میکنند و نیروها را علیه هم به کار می‌برند؛ اینها را بایستی توجّه کرد.

بحمدالله اراده و عزم جمهوری اسلامی در این راه، اختلال ناپذیر است. عزم ثاقب (۵) و قاطعی در جمهوری اسلامی وجود دارد؛ نه فقط از سوی دولتمردان [بلکه] از سوی آحاد ملت. در جمهوری اسلامی آن کسی که در مقابل زورگویی ایستاده است، کلّ ملت ایرانند، جوانهای ما، مردم انقلابی ما و مردم مؤمن ما هستند که در مقابل زورگویی‌های استکبار ایستاده‌اند. و هر ملتی و هر کشوری که مردمش یکپارچه، یک‌جهت، یکدل، در مقابل دشمن بایستند، دشمن هیچ تعرّضی نمیتواند به اینها بکند، هیچ غلطی نمیتواند بکند. شجاعت جمهوری اسلامی، ایستادگی جمهوری اسلامی به‌خاطر همین اتحاد و وحدتی است که وجود دارد، و به‌خاطر حضور مردم در صحنه است. مردم ما حضور در صحنه را وظیفه‌ی خودشان میدانند.

اشاره کردند به انتخابات؛ انتخابات یکی از مظاهر مهمّ حضور مردم در صحنه است؛ بنده این را عرض بکنم. مردم عزیز ما انتخابات را یک وظیفه میدانند و باید بدانند، یک وظیفه است؛ هم حق است، هم وظیفه است. انتخابات یک وسیله‌ی چندمنظوره برای نظام جمهوری اسلامی است. انتخابات، هم شأن مردم و حقّ مردم و قدرت مردم در تشکیل رأس حکومت و مسئولان اجرائی حکومت را احیاء میکند و این قدرت را به مردم میدهد که انتخاب بکنند، هم دشمن را از تعرّض به کشور و ملت باز میدارد. حضور مردم مانع تعرّض دشمن و برای مصونیت کشور است. معنای حضور مردم این است که این ملت بزرگ، یکپارچه ایستاده است. دشمن وقتی این را میبیند، جسارت خودش را از دست میدهد، توانایی تحرّک و تعرّض خودش را از دست میدهد.

البته این را همه بدانند و میدانید که دشمنان نظام جمهوری اسلامی از توانایی‌های خود برای ضربه زدن، هر جا بتوانند، استفاده میکنند؛ تا حالا هم این جور بوده است. هیچ فرقی وجود ندارد بین فلان تیم و فلان تیم [دیگر] در مجموعه‌ی حکومت آمریکا؛ آنها هم که قبلاً بودند، به‌طور دائم تهدید میکردند، اینها هم که حالا هستند، تهدید میکنند؛ هیچ فرقی ندارند. در اینکه نیتشان نیت خباثت‌آلودی است نسبت به ملت ایران و کشور ایران و نظام جمهوری اسلامی، همه‌ی آنها مثل هم هستند، تفاوتی بینشان نیست. در اینکه هیچ تعرّضی هم نمیتوانند بکنند، و هر حرکت آنها علیه ملت ایران بدون تردید به ضرر خودشان تمام خواهد شد و عکس‌العمل ملت ایران هم عکس‌العمل مستحکمی خواهد بود، هیچ تردیدی نیست.

خداوند متعال تفضّل کرده است بر ملت ما، به آنها آگاهی داده است، راه را روشن کرده است، تجربه‌های متراکم را در برابر ما قرار داده است. در این قریب چهل سال همیشه دشمنی بوده است، همیشه انگیزه‌ی خباثت‌آلود از سوی دشمن بوده است، همیشه هم هر کار توانسته‌اند کرده‌اند و همیشه هم ملت ایران، علی‌رغم آنها و به کوری چشم آنها تا امروز پیشرفت داشته است؛ بعد از این هم پیشرفت خواهیم داشت، بعد از این هم ترقی خواهیم کرد، بعد از این هم علی‌رغم دشمن، اوضاعمان به فضل الهی و به حول و قوّه‌ی الهی از گذشته بهتر خواهد شد. [این پیشرفت‌ها]

به خاطر ایمان ملت ما است، به خاطر ایستادگی ملت ما است؛ در مقابل دشمن و در ادامه‌ی این راه، این ایمان را حفظ کنید، این اتحاد را حفظ کنید، این حضور در صحنه را حفظ کنید، این عزم راسخ و قاطع را حفظ کنید. این دشمنی‌ها تا وقتی ادامه پیدا خواهد کرد که دشمن بکلی مایوس بشود؛ باید کاری کنید که دشمن مایوس بشود.

و من به همه‌ی این آقایان محترمی که نامزد انتخابات ریاست جمهوری هستند این را عرض میکنم - حرفی است که بارها گفته‌ایم - تصمیم بگیرند، به مردم هم بگویند، در تبلیغاتشان هم بگویند، قول هم بدهند که برای پیشرفت امور کشور، برای توسعه‌ی اقتصادی، برای باز کردن گره‌ها، نگاهشان به بیرون از این مرزها نخواهد بود، نگاه به خود ملت خواهد بود. توانایی‌های ما زیاد است، ظرفیتهای ما زیاد است؛ توجه به این ظرفیتهای، استفاده‌ی از این ظرفیتهای، برنامه‌ریزی عاقلانه و مدبرانه برای استفاده‌ی از این ظرفیتهای میتواند کشور را به اقتدار و استحکام ساخت درونی برساند؛ و این، آن چیزی است که دشمن را مایوس میکند، این، آن چیزی است که به کشور و ملت و نظام اسلامی، به توفیق الهی مصونیت خواهد داد.

امیدواریم خداوند متعال این تفضّل را بکند و به برکت تفضّل الهی بر ارواح طیّبه‌ی شهدا و روح مطهّر امام راحل، هدایت الهی و دست پشتیبان الهی مثل گذشته پشت سر این ملت و لطف الهی شامل حال این ملت باشد.

والسلام علیکم ورحمةالله

- ۱) در ابتدای این دیدار، حجّت الاسلام والمسلمین حسن روحانی (رئیس‌جمهور) مطالبی بیان کرد.
- ۲) نهج‌البلاغه، خطبه ۸۹
- ۳) از جمله سوره‌ی احزاب، بخشی از آیه‌ی ۴۳؛ «... تا شما را از تاریکی‌ها به سوی روشنایی برآورد...»
- ۴) قطره
- ۵) روشن